

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 28. april 2005

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

EHO/ J.nr. 601-31

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. april 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 127 ad L 38.

Spørgsmål nr. 127:

”Ministeren bedes oplyse, hvorledes det sikres, at den enkelte borger i rehabiliteringsprocessen får adgang til alle nødvendige elementer, herunder f.eks. psykolog og diætist, uden at dette giver anledning til en indviklet strøm af betalingsudvekslinger mellem kommune og region, og uden at elementer, der finansieres eller stilles til rådighed af regionen, giver anledning til forsinkelse af processen som følge af eventuelle betalingspørgsmål?”

Svar:

Rehabilitering er ikke et begreb i den sociale lovgivning, men er et sundhedsfagligt begreb. Socialministeriet har bedt Indenrigs- og Sundhedsministeriet om bidrag til besvarelsen. Indenrigs- og Sundhedsministeriet oplyser følgende:

”Rehabilitering omfatter mange indsatser, som i dag løses af amter og kommuner efter forskellig lovgivning på sundhedsområdet, det sociale område, undervisningsområdet osv.

Et væsentligt formål med kommunalreformen er at give de nye og større kommuner ansvar for flere opgaver og dermed i højere grad gøre kommunerne til borgerens indgang til velfærdsydelser. Også når det gælder rehabilitering, har kommunalreformen som mål at samle flere opgaver i kommunerne tæt på borgerne for dermed at sikre sammenhæng i indsatsen over for borgere med rehabiliteringsbehov.

Det er kommunernes ansvar – i samarbejde med regionerne - at tilrettelægge deres indsats for borgere med et rehabiliteringsbehov. Det følger af sundhedslovforslaget, at regioner og kommuner skal samarbejde om deres indsats på sundhedsområdet og om indsatsen for sammenhæng mellem sundheds-

sektoren og tilgrænsende sektorer. Idet rehabiliteringsindsatsen sker i flere sektorer og med både regioner og kommuner som ansvarlige er dette område et af de mest nødvendige at samarbejde om. Det vil også fremgå af de obligatoriske samarbejdsemner, som skal fastsættes i medfør af sundhedslovens § 206.”

Jeg kan henholde mig til Indenrigs- og Sundhedsministeriets besvarelse.

Eva Kjer Hansen

/Anders Lynge Madsen